

Az Erdészeti Tudományos Intézet 1966-70. évi kutatási terve

DR. KERESZTESI BÉLA

Az Országos Távlati Tudományos Kutatási Terv 33. sz., „Az erdőgazdálkodás és faipar fejlesztése” című fő feladatának 1965-ig szóló tematikai programja helyesen határozta meg az erdészeti kutatás aktuális célkitűzéseit és ezzel megvetette a kutatás további fejlesztésének alapját. Miután az erdészeti kutatási témák megoldása rendszerint hosszabb időt vesz igénybe, egy részük évtizedekre kiterjedő munkát igényel, az Országos Távlati Tudományos Kutatási Tervben megadott célkitűzéseken ez idő szerint nem célszerű lényeges változtatásokat eszközölni. A kutatás adott keretein belül azonban a világszínvonalnak, az idehaza elért elméleti és gyakorlati eredményeknek, valamint főképpen az erdőgazdálkodás és faipar 1966—70. évi ötéves tervének a figyelembe vételével megfelelő súlypontokat kell kialakítani, a rendelkezésre álló kutatói kapacitást és hitelkeretet olyan témakutatókra koncentrálni, amelyek a gyakorlati erdőgazdálkodást leginkább segíthetik s mihamarabb a lehető legnagyobb népgazdasági hasznot eredményezhetik. Intézetünk 3. ötéves tervét ennek megfelelően állítottuk össze. A következőkben tudományos osztályonként tárgyaljuk: a szakterületen elért világszínvonalat, a hazai helyzetet és kutatási eredményeket, az ezekből a 3. ötéves terv idejére előirányozható kutatási feladatokat, valamint az utóbbiak megoldása révén remélhető népgazdasági eredményt.

I. ERDŐNEVELÉSI ÉS FATERMÉSTANI OSZTÁLY

(Osztályvezető: *Dr. Solymos Rezső*)

Az erdőnevelési és faterméstani kutatás az utóbbi évtizedekben az egész világon nagy fejlődésnek indult. Vizsgálták az állományt alkotó fő fafajok növekedési menetét, várható fatermését. Korszerű erdőnevelési irányelveket dolgoztak ki. Kutatták az erdőnevelési munkák racionalizálásának a lehetőségeit. Végül pedig újszerű feladatként jelentkeztek az egyre kiterjedtebbé váló ültetvényeszerű fatermesztéssel kapcsolatos erdőnevelési és faterméstani kutatások.

Hazánkban a faterméstani kutatás számos eredményre vezetett. Elkészültek a vöröstölgy és az erdeifenyő fatermési táblák. Minden fontosabb fafajunkra új hazai fatömegtábla áll rendelkezésre. 1970-ig elvégezzük az 1961—65. között létesített 550 hosszúlejárátú erdőnevelési kísérleti terület másodszori felvételét, és újabb 550 kísérleti területet létesítünk. Ezáltal a főbb fafajokra az egész országban kiépül a hosszúlejárátú erdőnevelési és faterméstani kísérleti területek hálózata. Egyszeri felvételeink eredményeként a meglévő fatermési táblákat felülvizsgáljuk, illetve újakat készítünk. Lehetővé válik a hazai viszonyainknak megfelelő, korszerű erdőnevelési irányelvek kidolgozása is.

A faterméstani kutatások eredményei nagymértékben hozzájárulhatnak a helyes fafajmegválasztáshoz, a céltudatos tervezéshez. Elősegíthetik továbbá a várható fatermés, a kitermelhető fatömeg előrejelzését és növelhetik az erdőgazdasági tervezés pontosságát, megbízhatóságát.

II. TERMŐHELYFELTÁRÁSI ÉS NYÁRFATERMESZTÉSI OSZTÁLY

(Osztályvezető: *Dr. Babos Imre*)

A külföldi szakirodalom elsősorban a termőhelyigényük szempontjából vizsgált egyes fafajoknak a különböző termőhelyi tényezőkhöz való viszonyát ismereti. A fafajok táplálkozásfiziológiájának vizsgálata világviszonylatban rendkívül sokrétű. A talajjavítás, illetőleg a trágyázás gazdaságossága mindenütt

súlyponti probléma. A külföldi adatok szerint a mész, a nitrogén- és a foszfor-, esetleg a kálium trágyázástól várható figyelemreméltó növedékgyarapodás. A gyorsannövő fajok kérdésével mindenhol foglalkoznak. Az erdősítések telepítési és felújítási technológiáit a teljes gépesítésre való törekvés jellemzi.

Hazai eredményeink a fajok termőhelyigényének feltárásában úttörő jellegűek és nagyrészt már a gyakorlat is felhasználja őket. Kidolgoztuk az üzemi leg alkalmazható termőhelyvizsgálati módszert és rátértünk a különböző termőhelytípusok fatermőképességének tesztfajokkal, sőt tesztfaj-sorozatokkal történő összehasonlító minősítésére. A fajok táplálkozásfiziológiájának kutatásában megkezdtük a különböző erdőtípusok teljes szervesanyag körforgalmának vizsgálatát. A gyorsannövő fajok közül kísérletbe vontuk azt a hét gazdasági nyárfajtát, amelytől a legtöbb eredményt remélhetjük. Összegyűjtöttük a különböző tájak jó növekedésű árbocakác klónjait. Az akác felújítási módok összehasonlításának, valamint az akác és az óriásnyár elegyítési módjának, a különböző elegyítésű állományok növekedésmenetének vizsgálata folyamatban van.

Ötéves tervünk feladatai a következők:

Általános műtrágyázási rendszer kidolgozása állományokra és csemetekeretekre;

termőhelytípus rendszer kidolgozása, amely a fajajmegválasztás, állománynevelés és esetleg a trágyázás alapjául szolgálhat;

a nyár és fűz fajták termőhelyigényének összehasonlító vizsgálata, valamint állománynevelési kérdéseik kutatása;

a mezőgazdasági művelésre nem, vagy kevéssé alkalmas területek fásítási, erdőtelepítési problémáinak megoldása;

az erdősítések agrotechnikai problémáinak (a talajelőkészítéstől a fiatalos záródásáig tartó teljes ciklust felölelő) kutatása.

Mindazokon a területeken, ahol a termőhelyvizsgálatokat elvégzik, s ezek figyelembevételével választják meg a fajajokat, évente mintegy $0,5 \text{ m}^3$ átlagos növedéktöbbletet érhetnek el hektáronként.

III. ERDŐTELEPÍTÉSI ÉS ERDÉSZETI GENETIKAI OSZTÁLY

(Osztályvezető: *Dr. Szőnyi László*)

A magszükséglet fedezésének világviszonylatban két korszerű módja terjedt el. Minden, haladó erdőműveléssel rendelkező állam magtermelő állományokat jelölt ki és tart fenn. Újabban különleges magtermelő ültetvényeket is létesítenek, főleg fenyőfélékből. A csemetetermelésben a csemetekeretek termőképességének javítása és a termelési technológiák korszerűsítése nagyobb területű kertek gépesített művelése felé tereli a figyelmet. A káros növények visszaszorításában a vegyszeres eljárások kapnak egyre nagyobb súlyt. A faanyagtermelést szolgáló erdők telepítése tekintetében a hagyományos eljárásokkal szemben az ültetvényes gazdálkodás került előtérbe. Ennek keretében különös szerepet kapnak a gyorsannövő fenyőfélék. Az egyéb célokat szolgáló erdőkben el nem hanyagolható és a közvélemény által is sürgetett feladat ma már a tájalakítás, a talajvédelem és az egyéb közjóléti vonatkozások szem előtt tartása.

Magyarországon a maggazdálkodás alapja — legalábbis ami a termést hulla-
tató fajokot illeti — igen hosszú ideig a magtermelő állomány marad. De az ültetvényes magtermesztés terén is világszínvonalú munka folyik hazánkban. A nemesítési kutatás a gyorsan növő lombos fajok és fenyőfélék vonatkozásában egyaránt erőteljes.

Az osztály 1966—70. évi programja a következő:

• Magtermelő állományok genetikai felülvizsgálata és az ültetvényes maggazdálkodás programjának megalapozása;

az erdészeti fajtaminősítés megoldása;

korszerű csemetetermelési technológia kidolgozása;

a növényirtó vegyszerek országos bevezetése;

a gyorsan nöövő fenyőfélék (duglász- és simafenyő) ültetvényes telepítési módszereinek kidolgozása;

a talajvédelmi, közjóléti rendeltetésű telepítések módszereinek kidolgozása;

az erdőtelepítési munkatudományi kutatások kiépítése.

A tervidőszak végéig számottevő lépést teszünk abban az irányban, hogy a kiváló minőségű szaporító anyag megtermelésének alapjai (kiváló állományok, törzsfák) rendelkezésre álljanak. Létrejön az első üzemi erdeifenyő magtermelő plantázs. Kidolgozzuk a gyorsan nöövő fenyőfélék széleskörű termesztésének irányelveit.

IV. ERDŐHASZNÁLATI OSZTÁLY

(Osztályvezető: *Dérföldi Antal*)

A nemzetközi irodalom az erdőhasználat terén a gépek alkalmazásának fokozottabb lehetősége érdekében a munkák koncentrációját tartja szükségesnek. Előtérbe kerül a központi rakodói feldolgozás, továbbá főleg ipari erdőkben a hosszúfás faanyagmozgatás. Ezek a problémák az ipari jellegű fenyvesekben teljesen, a gazdasági fenyvesekben csak részben megoldottak, a lombos állományokban pedig még nyitottak. Új irányzatként jelentkezik — főleg a vékony állományokból származó rostfa termelésében — az erdőben történő forgácsolás. Mind kiterjedtebben foglalkoznak a kutatók a fahasználati dolgozók nehéz fizikai igénybevételéből és a gépek káros hatásából eredő egészségügyi problémákkal.

Az elmúlt időszakban — az anyagi forrásaink szabta lehetőségeken belül — igyekeztünk a hazai viszonyoknak megfelelő megoldást találni az aktuális problémákra. Így eredményeket értünk el a fakitermelési és közelítési technológiák, vágástervezési módszerek és számbavételi mutatók kidolgozásában, a fagyártmánytermelés fejlesztésében, az időjárástól függetlenebb faanyagmozgatás elvi problémáinak megoldásában, valamint a hazai viszonyoknak megfelelő komplex fakitermelési munkaszervezet kialakításában. Folyamatban van a fakitermelési technológiák és munkaszervezetek tipizálása. Előrehaladtunk a fakitermelési és közelítési műszaki teljesítmények megállapításában.

Az osztály a harmadik ötéves terv időszakában két súlypontos problémakörrel: üzemviteli kutatással és munkatudományi vizsgálatokkal kíván foglalkozni. Az üzemviteli kutatás feladatai: az erdőhasználat és erdőművelés helyes kapcsolatának kialakítása; állományaink feltárási problémája; az erdőhasználati munkák rajonírozás útján történő koncentrálása; a különféle munkák és a rendelkezésre álló munkaerőkapacitás összhangba hozatala, különös tekintettel a bővített újratermelés és a gazdaságosság szempontjaira. A munkatudományi vizsgálatok keretében folytatjuk a fakitermelési és közelítési teljesítmények vizsgálatát. Befejezzük a hazai technikai viszonyokra vonatkozó munkaszervezeti, technológiai típusok kidolgozását.

A kutatás várható népgazdasági haszna széleskörűen nehezen becsülhető fel. A fakitermelés és a faanyagmozgatás évi munkabére jelenleg kb. 550 millió Ft, 1970-re pedig kb. 650 millió Ft lesz. A kutatások eredményeképpen hozzávetőlegesen 3—4%-os termelékenység-javulással számolhatunk, ami óvatos becsléssel kb. 16—24 millió Ft megtakarítást ígér.

V. ERDŐVÉDELMI ÉS VADGAZDASÁGI OSZTÁLY

(Osztályvezető: Dr. Pagony Hubert)

Ma világszerte biológiai és cönológiai egységet alkotó, a természetes erdő egyensúlyát megközelítő erdők létrehozására, fenntartására törekednek. A módszerek röviden: rezisztens fajok, fajták természetése; a károsítók biológiájának megismerése, hogy egyrészt lehetővé váljék tömeges fellépésük előrejelzése, másrészt annak a fejlődési alaknak a megállapítása, amelyben biztosan és idejében megsemmisíthetők; olyan szelektív vegyszereknek, eszközöknek és módoknak a kutatás, amelyekről lehetőleg csak a károsító pusztul el a hasznos környezet ártalma nélkül; a biológiai védelmet nyújtó flóra (pl. mykorrhiza-gombák) és fauna (pl. madarak, paraziták, rablók) védelme; a népgazdaságilag is hasznos vad racionális tenyésztése, egyben károsításának elhárítása.

Ami a hazai helyzetet illeti: a rezisztens nyárfajták kutatása még elég szerény keretek közt folyik és eredményei nem biztosak. A gazdasági jelentőségű gomba- és rovarkárosítók biológiájának kutatása szerény anyagi eszközökkel, de néha a külföldet is felülmúló eredménnyel folyik. A vegyszereknél a kutatás a kereskedelmi forgalomban levő bel- és külföldi készítmények hatásának összehasonlítására szorítkozik. Az erdővédelmi gépek, elsősorban a permetező és porozók vizsgálatát megnehezíti, hogy sajátkészítményű prototípusokra vagyunk utalva, s ezekkel nagyüzemi kísérletek nem folytathatók. A prognózis alapja az erdőgazdaságok jelentőszolgálatára, de a fénycsapdahálózat is elősegíti bizonyos fajokra vonatkozóan a pontosabb prognózis-adást. A biológiai védekezésben, kivált a madárodúk telepítésében jelentősen előrehaladtunk. A vadkárok megelőzése terén — a véralbuminos módszer hatékonysága folytán — előnyben vagyunk.

A világszínvonal és az itthoni helyzet összevetéséből az alábbi tervfeladatok adódnak:

Az állományokban is alkalmazható földi, kis és közép méretű permetező stb. gépek összehasonlítása. A cserebogárpajor elleni talajfertőtlenítés gépesítése.

A nyárok rák-rezisztenciájának vizsgálata szabadföldön és laboratóriumban. Levélkárosító gombák vizsgálata. Az állományok fontosabb rovarkárosítóinak vizsgálata.

A Lophodermium pinastri elleni vegyszeres védekezés. A fenyőcsemetedőlés elleni biológiai és vegyszeres védekezés módszereinek kidolgozása. Az állományok korhasztógombáinak kutatása. Steril mykorrhiza-oltóanyagok termelése. Félsteril talajoltások módszerének kidolgozása.

Az Evetria és a fenyődarazsak elleni vegyszeres nagyüzemi védekezés megoldása. A luc gubacstetvei ellen a védekezés üzemi módszerének kidolgozása. A cserebogár-kérdés kutatása.

A madárodú-telepek hálózatának fejlesztése. Az erdőszegélyek madárvédelmi szerepének vizsgálata.

A tölgy-nagylepkék kártételének és gradációjának vizsgálata. A tölgy-makkkárosítók biológiájának és a védekezésnek további kutatása. A tölgylisztharmat biológiájának felderítése, károsításának felmérése, a védekezési lehetőségek kutatása, a szilpusztulás okainak felderítése.

A legfontosabb rovarkárosítók kritikus számának megállapítása. Évi prognózis készítése.

A nagyvadállomány minőségi javításának és az apróvad elszaporítási lehetőségeinek vizsgálata.

A vadkárelhárítás biológiai, vegyi és mechanikai lehetőségeinek kutatása. A vegyszeres vadkárelhárítás gépesítésének megoldása.

VI. ERDÉSZETI GAZDASÁGTANI OSZTÁLY

(Osztályvezető: *Dr. Farkas Vilmos*)

A szocialista erdészeti gazdaságtan még kialakulásának kezdeti szakaszában van. Az azonban kétségtelen, hogy a gazdaságtani kérdések eldöntésében mind nagyobb szerepet kapnak a matematikai statisztikai és matematikai programozási módszerek.

Népgazdaságunk mechanizmusa most van átalakulóban. Egyelőre nem tudhatjuk, miként érinti a reform az erdőgazdaságot, s mely kutatási feladatok megoldásának szükségességét veti fel a 3. ötéves terv éveiben. Ezért célszerűnek látszik az osztály számára olyan keret-tématervet megállapítani, amelybe beilleszthetők a konkrét megfogalmazásra csak egy-két év múlva megérlelődő kutatási feladatok is. Az osztály jelenlegi tervében szereplő témák összességükben átfogják az erdészeti gazdaságtani kutatás lehetőségeinek úgyszólván az egész területét, így a tématerv a következő ötéves tervidőszakban is alkalmas keretnek ígérkezik a kutatási feladatok számára.

Az 1966—70. években kutatandó témák ezek szerint:

Erdőgazdasági üzemek működésének elemzése és leszámolósa.

Matematikai módszerek alkalmazása az erdőgazdálkodás vezetésében, különös tekintettel az erdőgazdasági üzemek tervezésére.

Bruttó termelési érték, munkatermelékenység, munkabér.

Érték és árképzés az erdőgazdaságban.

Az üzem szervezetének és nagyságának vizsgálata az erdőgazdaságban.

VII. GÉPESÍTÉSI OSZTÁLY

(Osztályvezető: *Dr. Szepesi László i.gh.*)

A második világháború után valamennyi ismertebb európai és tengerentúli erdészeti kutatóintézetben kialakult a gépesítési kutatás. Fejlesztését a városbaözellés miatt előálló munkaerőhiány, a bérek emelkedése, az erdei munkák nehézsége és magas önköltsége indokolta. Kialakultak az erdőgazdasági munkák legfontosabb gépei: a motorfűrészek, közelítő traktorok, rakodógépek, mélyforgóékék, csemete kiemelők, ültető és ápoló gépek stb., s számos kezdeményezés történt a gépi munkák racionalizálására, ésszerűbb szervezésére,

A fejlődés ellenére megállapítható, hogy a kiemelkedően fontos műveleteken túl nem sikerült az erdőgazdasági munkákat gépesíteni. A kialakított gépeket nem lehet mindenütt alkalmazni. A fenyőállományok koncentrált vágására szerkesztett gépek, az azoknak megfelelő technológiák kevésbé váltak be a túlnyomóan lombos állományokkal rendelkező, természetes felújítással dolgozó országokban. A gépesített műveletek közé ékelődő nem gépesített munkafolyamatok pedig nagymértékben fékezik a gépek ésszerű kihasználását, a korszerűbb gépek és technológiai eljárások bevezetését.

A fentiek folytán a gépesítési kutatásban ma világszerte a munkák komplex gépesítésére törekednek. Jelentős kezdeményezések irányulnak a korszerűbb technológiai eljárások alkalmazására, s az ennek megfelelő gépsorok, eszközök kialakítására, fejlesztésére. Komplex géprendszereket igyekeznek kialakítani az egyes tájak, állományviszonyok stb. sajátosságainak megfelelően, a géprendszerekhez szükséges géptípusok összeválogatásával, alkalmazásával vizsgálatával, szükség esetén új gépek kialakításával, vagy a meglévők átalakításával, fejlesztésével. A gépek gyarapodása nyomán egyre fontosabb szerephez jut az üzemeltetési problémák, a jó kihasználás, a karbantartás és javítás kérdéseinek kutatása. Az elkövetkező időszakban nálunk is célul kell kitűzni a fontosabb munkafolyamatok komplex gépesítését, ennek megfelelően az erdőművelési és erdő-

használati munkák gépesítési lehetőségeinek, az alkalmazandó gépekkel szemben támasztott követelményeknek a kutatását, s a komplex gépesítéshez szükséges géprendszerek kidolgozását. A gépesítési lehetőségek tisztázása, a géprendszerek kialakítása alapul szolgál a megfelelő gépek összeválogatásához, szükség esetén új gépek, berendezések és eszközök kialakításához.

Elsősorban a szomszédos baráti országokból beszerezhető géptípusokra kell támaszkodnunk. Ezt elősegítheti az erdőgazdasági gépeknek a KGST keretében folyó gyártásszakosítása is. Az erdőgazdasági gépek hazai kialakítása a korlátozott gyártási lehetőségek, a kis szériákból eredő magas önköltség miatt legtöbb esetben negatív eredménnyel jár. Ezért a gépkialakítási tevékenységet az egyszerűbb konstrukciókra, a behozott gépek módosítására, valamint a kihasználási lehetőségüket fokozó segédberendezések előállítására kell korlátozni.

Fokozni kell viszont a külföldi gépek alkalmassági vizsgálatát, a legkorszerűbb műszeres mérésekkel és számításokkal. Nagyobb erővel kell kutatni az erdőgazdasági géppark tipizálási lehetőségét, az alkatrészellátás megkönnyítése érdekében. Bővíteni kell az erdőgazdasági gépek jobb kihasználását elősegítő üzemeltetési, munkatechnikai kérdések kutatását, amelyek végső soron a rendelkezésre álló géppark teljesítményének és üzembiztonságának fokozásához, alacsonyabb üzemköltségéhez, valamint nagyobb élettartamához vezetnek.

A fentiek alapján az osztálynak az 1966—70. évekre szóló kutatási feladatai az alábbi témacsoportokba foglalhatók össze:

Erdőművelési és erdőhasználati munkák komplex gépesítése, géprendszerek kidolgozása.

Erdőgazdasági gépek kialakítása és minősítő vizsgálata.

Erdőgazdasági gépek üzemeltetésének fejlesztése.

A rendelkezésre álló kutatói kapacitást a három témacsoport mindegyikében a legfontosabb problémákra koncentráljuk. Ilyenek: a faanyagmozgatás komplex gépesítése, a nyártermesztés komplex gépesítése, a lejtős területek erdőtelepítési és felújítási munkáinak gépesítése, az erdőgazdasági nagyrakodók kialakítási és gépesítési lehetőségeinek kutatása. A gépvizsgálatokon belül a fő súlyt az erdőgazdasági gépek nemzetközi összehasonlító vizsgálatainak szervezésére helyezzük, amelyből intézetünk már eddig is jelentős részt vállalt. Az üzemeltetési kérdések kutatásában célul tűzzük ki a gépek tipizálását, üzembiztonságának, élettartamának fokozását.

Mindezek a kutatások nagymértékben elősegítik a gépberuházások célszerűségének fokozását, az erdei munkákra legjobban megfelelő gépek kiválasztását, optimális típusszám kialakítását. Hozzájárulnak az alkalmazott gépek teljesítményének és élettartamának növeléséhez, célszerűbb kihasználásukhoz, üzemköltségük csökkentéséhez. Mindez végső fokon a munka termelékenységének fokozásához, az erdei munkások fizikai igénybevételének csökkentéséhez, az erdei munka ipari szintre való emeléséhez vezet.

*

Mihez kíván az ismertetett tervből kitetszően az intézet a gyakorlatnak segítséget nyújtani? A természettudományi-biológiai osztályok a faanyaghiány enyhítése érdekében a hazai fatermelés fokozásához. Ezért foglalkoznak elsősorban és csaknem kizárólag a faipar által leginkább igényelt nagyhozamú nemesnyarak, fűzek, valamint a duglász- és a simafenyő korszerű termesztésének kérdéseivel. A műszaki-közgazdasági osztályok az erdőgazdasági munka ipari jellegűvé történő fokozatos átalakításához járulnak hozzá. Ennek az előfeltételeit teremti meg az erdőművelési és fahasználati tevékenység technológiai és technikai tipizálása. Megállapítható az öt éves tervből az is, hogy a következő időszak-

ban a kutatás súlypontja a természettudományos-biológiai témákról mindinkább a műszaki-gazdaságtani kérdésekre helyeződik át. Az öt éves időszakban az erdészeti gazdaságtani kérdések vizsgálatát kell leginkább fejlesztenünk, s a kutató munka egész területén meg kell honosítanunk a közgazdasági szemléletet.

A gazdaságirányítási rendszer reformja az érdeklődés homlokterébe helyezte a tudomány és a gyakorlat kapcsolatát. A vitán, amelyet erről az OEF Kollégiuma rendezett, felmerült, hogy a kutató intézetben nagyobb kapacitást kellene biztosítani az erdőgazdaságokat foglalkoztató — az éves tervek teljesítése során felmerülő — problémák megoldására. Az OEF ennek érdekében utasítást adott ki, amely a külső megbízások vállalását szabályozza az ERTI-ben. E szerint az intézet és gépkísérleti üzeme az erdőgazdaságoktól és más külső szervektől az OEF engedélyével minden olyan — szakmájába vágó — megbízást vállalhat, amely kutatási tervének végrehajtását nem veszélyezteti és amelynek teljesítéséhez rendelkezik a szükséges tárgyi feltételekkel. Reméljük, hogy ez az utasítás segít elmélyíteni a kutatás és a gyakorlat kapcsolatát és lehetővé teszi, hogy a távlati problémák vizsgálata mellett nagyobb arányban tudjunk foglalkozni a termelést érdeklő napi problémákkal is.

Д-р Керестеши Б.: ПЛАН ИССЛЕДОВАНИЙ НАУЧНО-ИССЛЕДОВАТЕЛЬСКОГО ИНСТИТУТА ЛЕСНОГО ХОЗЯЙСТВА НА 1966—1970 ГОДЫ.

В период пятилетнего плана исследования с естественнонаучных тем перемещается на технические и экономические темы. Главным образом надо развивать исследования экономических вопросов в лесном хозяйстве. В исследовательские работы надо внедрять экономический подход.

Наряду с изучением перспективных проблем принятие непосредственных поручений дает возможность подробно изучать повседневные вопросы производства.

Dr. Kerestesi B.: DER FORSCHUNGSPLAN 1966—1970 DES INSTITUTS FÜR FORSTWISSENSCHAFTEN.

Im Zeitraum des Fünfjahrplans verlagert sich der Schwerpunkt der Forschung von den naturwissenschaftlichen Themen immer mehr auf die Fragen der Technik und der Ökonomie. Vor allem soll die Prüfung der Fragen der forstlichen Wirtschaftslehre entwickelt werden; im ganzen Bereich der Forschungsarbeit soll die ökonomische Anschauung vertieft werden. Neben der Prüfung der perspektiven Probleme wird man sich auch mit den alltäglichen Fragen der Produktion eingehend befassen; die Möglichkeit dazu wird durch die Übernahme unmittelbarer Aufträge gegeben.

Die Sozialistische Forstwirtschaft

A Német Demokratikus Köztársaság mezőgazdasági tanácsa mellett működő állami erdőgazdálkodási bizottság kiadványa. Havonta jelenik meg, számonként 32 oldalon.

A gyakorlatnak szóló erdészeti szaklap, átfogó tájékoztatást nyújt az NDK erdőgazdaságáról. Eredeti tanulmányokat közöl a tudomány és gyakorlat teréről, új tudományos felismeréseket, gyakorlati tapasztalatokat ismertet. Cikkei tárgyalják az erdészeti gazdaságtan, erdőművelés, termőhelyismeret és erdőrendezés kérdéseit, erdővédelemmel, gépesítéssel, erdészeti szabványosítással és még sok minden egyébbel foglalkozik. Időszzerűen tájékoztat az NDK erdészettudományi intézeteinek, oktatási intézményeinek, valamint az állami erdőgazdaságainak életéről.

A lap előfizethető Magyarországon a Posta Központi Hírlapiroda Külföldi Hírlapelőfizetési Osztályán (Budapest, VII. Lövéde tér 7.), előfizetési díja egy évre 53,— Ft, legrövidebb előfizetési időtartam fél év.

